

Redakcja *Mapy geologicznej Polski 1 : 200 000* w Zakładzie Publikacji PIG

Trzydzieści lat minęło...

Barbara Piechulska-Słowańska*

W roku 1997 zostały zakończone prace nad edycją jednej z ważniejszych map seryjnych Państwowego Instytutu Geologicznego (tab. 1), która syntetyzuje bogaty materiał faktograficzny oraz stanowi kompendium wiedzy o geologii czwartorzędu i jego podłoża w skali całego kraju.

Początki edycji

Mapa geologiczna Polski 1 : 200 000, składająca się z 77 arkuszy w dwóch wersjach: mapa zakryta (wyd. A) i mapa bez utworów czwartorzędu (wyd. B), była redagowana w Zakładzie Publikacji PIG od 1967 r. Początkowo, do 1973 r., tylko na podstawie wytycznych dla autorów, zawierających ramowy wykaz wydzieleń i symboli. Serię rozpoczął pionierski arkusz Radom, autorstwa A. Makowskiej — cenionego kartografa i redaktora kartograficznego (wówczas z Pracowni Map Szczegółowych Zakładu Publikacji). W następnych latach (1968–1972) ukazało się drukiem kolejnych 8 arkuszy, opracowanych przez doświadczonych kartografów-zdjęciowców (A. Bera, W. Słowańskiego, A.J. Nowickiego, J. Nowak i J.E. Mojskiego). W 1967 r. redaktorem mapy został mianowany J. Malinowski, który pełnił tę funkcję do 1972 r.

Począwszy od 1973 r., do zakończenia edycji, redakcję naukową prowadził J.E. Mojski, współpracujący przy sporządzaniu mapy bez utworów czwartorzędu (wyd. B) z następującymi redaktorami regionalnymi: L. Sawickim (Sudety), S. Kotlickim (Góry Śląsk), Z. Kowalczewskim (Góry Świętokrzyskie) oraz z D. Poprawą i A. Ślęczką (Karpaty).

Również w 1973 r. ukazała się *Instrukcja w sprawie opracowania i wydania Mapy geologicznej Polski 1 : 200 000*. Po wejściu jej w życie większość arkuszy (52, czyli 68%) zredagowano i opublikowano w latach siedemdziesiątych i na początku lat osiemdziesiątych. Potem nastąpiła przerwa. Do zakończenia edycji pozostało wówczas 16 arkuszy (w tym 2 arkusze — tylko wyd. B), ale autorskie prace nad mapą zostały praktycznie wstrzymane. Na ten stan rzeczy wpłynęła nietrafna (moim zdaniem) decyzja ówczesnej dyrekcji PIG, polegająca na skreśleniu mapy z zadań służbowych i powierzeniu prac nad arkuszami w formie indywidualnych zamówień, kierowanych do poszczególnych autorów. Kierownictwu PIG przyświecała wówczas chęć zakończenia edycji w możliwie najkrótszym czasie. Niektórzy autorzy, w obecności piszącej te słowa, przekonywali zresztą usilnie dyrekcję (niefortunnie — jak się później okazało), że tylko ten tryb wykonywania pozwoli na sprawną realizację tematu. Rzeczywistość okazała się wszakże zgoła odmienna. Praktycznie żaden z autorów, zabiegających wówczas o umowy wydawnicze, nie wywiązał się z zadania (przyczyny były różne: wyjazd za granicę, przedłużanie terminów, zwracanie zaliczek). Temat okazał się zbyt trudny, aby go można było wykonać w godzinach pozasłużbowych. Chętnym zabrakło wówczas wyobraźni. Praca nad zakończeniem mapy, pomimo usilnych starań redaktora edycji — J.E. Mojskiego i piszącej te słowa, utknęła w tzw. martwym punkcie. Jedy- nym pocieszeniem jest fakt, że arkusze wstawione wreszcie

do planu, opracowane w latach dziewięćdziesiątych, mają znacznie szerszą podstawę dokumentacyjną w postaci *Szczegółowej mapy geologicznej Polski 1 : 50 000*. Tym też należy tłumaczyć fakt, że ostatnio nie jest dla nich drukowana wersja robocza 1 : 50 000, której chciałabym poświęcić kilka słów komentarza.

Mapa robocza (podstawowa) w skali 1 : 50 000

Celem twórców metodycznych i merytorycznych podstaw edycji było dostarczenie użytkownikowi, w formie jednobarwnego druku (50 egz.), możliwie czytelnej dokumentacji, na bardziej szczegółowym, niż mapa w skali 1 : 200 000, podkładzie topograficznym. Wobec braku innych możliwości, zastosowano wówczas dwukrotne powiększenie podkładu w skali 1 : 100 000 (Borowa Góra). Nie było to wyjście idealne, ale wówczas — jedyne. Geologiczna treść mapy na tym powiększonym podkładzie miała być taka sama jak mapy barwnej w skali 1 : 200 000, czyli — co do stopnia generalizacji — odpowiadać założeniom mapy przeglądowej. W skali 1 : 50 000, zgodnie z instrukcją, opracowywali autorzy mapy robocze.

Powodowało to wiele komplikacji przy ich druku, ponieważ nie każdy autor potrafił przewidzieć, co zostanie z mapy po szesnastokrotnym powierzchniowym zmniejszeniu wydzieleń. Często starali się oni przedstawiać jak największą liczbę szczegółów, które mieściły się na roboczym arkuszu 1 : 50 000, ale były nie do przyjęcia z punktu widzenia edycji przeglądowej. Kolejnym utrudnieniem był fakt, że każdy arkusz, złożony z 32 kawałków (16 map A i 16 map B), wymagał uzgodnienia merytorycznego i technicznego treści na 80 stykach, z czego 48 przypadło na styki wewnętrzne i 32 — na styki z arkuszami sąsiednimi. O ile te pierwsze zawierały na ogół raczej błędy techniczne (bywało, że również merytoryczne), to te drugie wymagały zawsze głębszej ingerencji, długotrwałych uzgodnień między autorami i redakcją, wreszcie decyzji redaktora naukowego edycji.

Optymalnym rozwiązaniem przy sporządzaniu każdej mapy powinno być przyjęcie maksymalnie dwukrotnego powiększenia roboczych materiałów autorskich w stosunku do skali druku. Nie powinna być w żadnym przypadku brana pod uwagę ewentualność równoległej publikacji tej samej mapy w różnych podziałkach. Powiększanie obrazu kartograficznego, powstającego przy użyciu techniki komputerowej będzie oczywiście możliwe w pojedynczych wydrukach ploterowych, wykonywanych jednak na specjalne zamówienie — do określonych celów. Do obowiązków osób dysponujących bazą danych powinno wówczas należeć opisanie takiego wydruku za pomocą notki informującej użytkownika, jaka skala wyjściowa uległa transformacji.

Równoległy druk omawianej *Mapy geologicznej Polski 1 : 200 000* w skali roboczej 1 : 50 000 miał niekiedy, obok omówionych powyżej komplikacji formalnych, także konsekwencje merytoryczne. Zdarzało się, że luźniej związani z geologią odbiorcy traktowali tę mapę roboczą jako szczegółową, odpowiadającą założeniom metodycznym SMGP w skali 1 : 50 000, nie do końca rozumiejąc, że jest to wizualizacja wydzieleń takich samych jak na mapie barwnej, czyli — co do stopnia generalizacji — obraz w skali 1 : 200 000.

*Państwowy Instytut Geologiczny, ul. Rakowiecka 4, 00-975 Warszawa

Niezależnie od roli, jaką spełniły drukowane w ograniczonym nakładzie (50 egz.) mapy robocze omawianej edycji (czytelna dokumentacja, możliwość powielania materiałów jednobarwnych do projektów badań itp.), osobiście uważam, że przyjęcie w instrukcji z 1973 r. zasady opracowania autorskiego w skali czterokrotnie większej niż skala druku było błędne.

Redakcja mapy

Teoretyczny, zapisany w instrukcji, zakres czynności redakcji Zakładu Publikacji brzmi dość sucho:

*weryfikacja wzajemnej zgodności poszczególnych elementów opracowania,

*weryfikacja z ustalonymi dla całego wydawnictwa założeniami zarówno w zakresie stratygrafii, litologii, jak i znaków umownych,

*przestrzeganie zasady, aby poszczególne arkusze składały się na jedną *Mapę geologiczną Polski w skali 1 : 200 000*,

*weryfikacja uzgodnienia pod względem merytorycznym arkusza wydania A z arkuszem wydania B.

Dla osoby nie wtajemniczonej w tryb prac redakcyjnych poprzedzających druk mapy tematycznej, a zwłaszcza mapy seryjnej, zakres tych czynności brzmi dość skromnie. Weryfikacja, czyli sprawdzenie. Redaktor sprawdził, pewnie było dobrze i tyle! W rzeczywistości wyglądało to tak, że sprawdzało się wszystko po kilka razy, a każde sprawdzenie pociągało za sobą lawinę uzgodnień, zmian, dopasowań, uzupełniania otwartego zbioru wydziałów instrukcji, aktualizacji danych, komentarzy, a nawet przerysowywania przez autora mapy, przekrojów i profilów. Oczywiście każdorazowo była konstruowana, redakcyjnie opracowana i zgodna z całością edycji — legenda wydziałów, znaków konwencjonalnych i skorowidz wykorzystanych materiałów. Całość zredagowanego materiału podpisywał do druku autor i redaktor naukowy mapy.

Była to praca typowa przy mapie seryjnej. Każdy z autorów wykonywał bowiem zadanie dla części tematu. Instrukcja zawierała wyłącznie dane ramowe. Nie można było w 1973 r. przewidzieć, w jakim kierunku, i jak daleko, zająd zmiany w zakresie stratygrafii, litostratygrafii, oznaczeń wieku bezwzględnych, jednostek formalnych i nieformalnych. Z jaką szczegółowością merytoryczną trzeba będzie konstruować wydziałenia, aby — nadążając za postępem wiedzy — nie stracić z oczu celu, jakim jest spójny obraz edycji, jako całości.

Zadaniem redakcji w czasie minionych 30 lat było zatem obserwowanie zmian, dokładne rejestrowanie nowych wydziałów oraz elastyczne traktowanie wprowadzanych innowacji, z przyjęciem zasady czytelności i porównywalności arkuszy.

Odrębnym zagadnieniem, wymagającym komentarza do przebiegu prac redakcyjnych, był wpływ dużej liczby autorów. Łącznie z konsultantami naukowymi było to ponad 100 osób, chcących w większości wprowadzać własne określenia, definicje oraz autpoprawki — na etapie kolejnych zagwarantowanych praw autorskim korekt, a nawet w trakcie tzw. próby kolorów.

Oczywisty jest fakt, że o ile autpoprawka mieściła się w ramach ogólnej koncepcji mapy, o tyle redakcja musiała ją uwzględnić. Dobrze było, jeśli dotyczyła ona zagadnienia, które do końca autor przeszedł. Niestety, większość autorów zaznaczała zmianę wyłącznie w legendzie i pozostawiała całą pozostałą robotę — wyszukiwanie odpowiednich wydziałów na mapie — redaktorowi.

Korzystne dla poziomu mapy, ale bardzo komplikujące prace redakcyjne, było autorskie uzupełnianie dokumentacji najnowszymi danymi. Praktycznie rzecz biorąc, trzeba było weryfikować arkusz od nowa, szczególnie mapę bez utworów czwartorzędu (wyd. B), która — jak wiadomo — musi współgrać z mapą zakrytą (wyd. A). Tak więc, w konsekwencji, sprawdzało się mapę A... itd.

Najczęstszymi usterkami merytoryczno-porządkowymi, które można było uchwycić tylko w trakcie szczegółowej analizy redakcyjnej całości materiałów autorskich arkusza, były:

— braki pełnej zgodności legend z instrukcją; przeważnie zbyt szczegółowe i nie ujednolicone z sąsiadami podziały stratygraficzne, podziały lokalne itp.;

— brak pełnej zgodności na styku dokumentacja–mapa (w tym przekroje i profile stratygraficzne); różnice w danych dotyczących

stropów i spągów, miąższości, wysokości n.p.m. oraz głębokości otworów, przebiegu izohips itp.;

— brak pełnej zgodności przekroju z mapą; wychodnie, lokalizacja otworów, hipsometria;

— graficzne błędy w przebiegu granic utworów nad- i podległych w stosunku do hipsometrii (intersekcja);

— niepełne profile syntetyczne; braki niektórych występujących na mapie wydziałów;

— niezgodność między mapą i legendą; brak na mapie niektórych anonsowanych w wykazie wydziałów, znaków litologicznych i znaków konwencjonalnych (i odwrotnie — wydziałenia i znaki nie objaśnione);

— nieodpowiedni stopień generalizacji;

— niedokładne pasowanie granic wychodni utworów starszych od czwartorzędu (mapa A) z mapą odkrytą (mapa B);

— oznaczanie metryczek otworów roboczą i nieczytelną symboliką, niezgodną z przyjętą dla mapy;

— opisane wyżej niezgodności na stykach wewnętrznych (16 arkuszy mapy 1 : 50 000) i stykach zewnętrznych (różni autorzy, często inny region);

— nieczytelnie konstruowane skorowidze wykorzystywanych materiałów (nakładające się wzajemnie różne tytuły, różni autorzy, różne lata i różne skale, czyli typowe łamigłówki, których nie był w stanie po pewnym czasie rozszyfrować sam autor, zdając się na doświadczenie redakcji).

Przytoczyłam typ tych usterek, ponieważ są one na ogół charakterystyczne dla każdej seryjnej i — w większości — każdej nieseryjnej mapy geologicznej. Podkreśliłam też fakt, że usterki takie są możliwe do stwierdzenia tylko w trakcie bardzo szczegółowej analizy redakcyjnej i to wykonywanej przez wytrawnego redaktora kartograficznego.

Redaktorzy

Pod względem personalnym edycja *Mapy geologicznej Polski 1 : 200 000* miała zapewniony najlepszy zespół z zakresu redakcji kartografii tematycznej w Polsce. Mapę wykonywano pod merytorycznym nadzorem Józefa Edwarda Mojskiego — wybitnego kartografa, cechującego się wyjątkową umiejętnością syntetyzowania, prowadzącego mapę z żelazną konsekwencją i gotowego do współpracy z redakcją w każdym miejscu i w każdym czasie. Ważne również było i to, że praca z profesorem przebiegała bez większych napięć, w atmosferze życzliwości zarówno dla autorów, jak i redaktorów, a także... wiadomo było, że raz powzięte ustalenia nie będą zmieniane, np. za tydzień. W praktyce okazywało się zawsze, że szybkie i precyzyjne decyzje profesora były przemyślane i celowe z punktu widzenia koncepcji mapy jako całości. Podkreślam ten fakt, bo jest on niezwykle istotny we współpracy każdej redakcji z redaktorami naukowymi dużych edycji.

Zespołem, który redagował mapę w Zakładzie Publikacji, kierowała od początku Maria Tyska, a po jej śmierci — Anna Kawecka. Była to Pracownia Map Przeglądowych Zakładu Publikacji w składzie: Janina Małeczka, Elżbieta Nauwaldt, Irena Pawlak, Maria Słobodzian i Janina Zajac. Zespół ten, określany terminem szkoła polskiej kartografii geologicznej, został ukierunkowany przez Edwarda Rühlego i Marię Tyską, która w trakcie kolejnych lat szkolila starannie doborianych geologów, cechujących się specjalnymi predyspozycjami do pracy redakcyjnej nad mapą i mogących przejmować po niej coraz bardziej skomplikowane zadania.

Warto przy tym podkreślić, że dobór redaktorów sprawiał nam zawsze sporo kłopotu. Przez Zakład Publikacji przewinęło się w czasie tych 30 lat wielu pracowników, którzy jednak stawianym przed nimi zadaniami nie sprościli. Mieli za mało cierpliwości, nie potrafili się skoncentrować na setkach szczegółów, mając przy tym na uwadze obraz mapy jako całości, nie wykazywali w dostatecznym stopniu chęci stałego dokształcania, nie potrafili przekonywająco

uzasadnić autorowi koniecznych zmian lub nie byli w stanie prześledzić ewentualnych niekonsekwencji w zawsze bogatym materiale dokumentacyjnym.

Trzeba też wziąć pod uwagę fakt, że dla większości naszego środowiska działalność redaktora jest praktycznie bezimienna. Niewiele osób zdaje sobie sprawę, ile twórczej pracy wkłada on w prawie każdą publikację, a szczególnie publikację mapy seryjnej. Po wydrukowaniu arkusza, praktycznie nie ma możliwości oszacowania zakresu i stopnia ingerencji redakcyjnej, a ewentualne pozostałe usterki (nie można ich wykluczyć) są na ogół przypisywane redakcji.

Do pełnego opisu przebiegu prac redakcyjnych nad *Mapą geologiczną Polski 1 : 200 000* niezbędne jest podkreślenie faktu, że była ona wydawana przez specjalistyczne przedsiębiorstwo, powołane do życia w celu obsługi wydawniczej Państwowego Instytutu Geologicznego (pierwsza kadra kartografów wywodziła się z PIG), czyli Wydawnictwa Geologiczne — obecnie Wydawnictwo Kartograficzne Polskiej Agencji Ekologicznej S.A., którego dyrektorem jest doświadczony redaktor map, Anna Praszczatek.

Od początku edycji do dziś firma ta stanowi przedłużenie pracy redakcyjnej Zakładu Publikacji, poprzez zespół znakomitych fachowców z dziedziny prezentacji kartograficznej, do finalnego efektu, jakim jest sam druk mapy. Tylko dzięki takiemu zapleczu możliwe było bezkolizyjne zakończenie tego bardzo skomplikowanego edytorsko i poligraficznie zadania.

Podejmowane przez nas próby współpracy z innymi firmami, przy tradycyjnym druku mniej skomplikowanych map, kończyły się na ogół mniejszym lub większym fiaskiem — bezsensownym odczytywaniem i zniekształcaniem materiału autorskiego i redakcyjnego, ogromną liczbą niecelowych korekt, przedruków, a co za tym idzie — stratą czasu, nerwów, sił i środków. I trudno nawet takie firmy krytykować. Robiły co mogły. Miały nowoczesny sprzęt poligraficzny, dobrych drukarzy, wiele zapału i ambicje, aby dla takiej firmy jak nasz instytut wykonać zadanie jak najlepiej. Nie dysponowały jednak fachowym zespołem redaktorów, którzy rozumieją treść mapy geologicznej i z którymi można nawiązać choćby nie porozumienia w najprostszej dla specjalisty sprawie.

Kończąc podrozdział tym ogólniejszym spostrzeżeniem pragnę podkreślić z całą mocą, że bez prawidłowo ustawionej pracy wykwalifikowanych redaktorów, począwszy od koordynacji naukowej, poprzez redakcję merytoryczną, edytorską, techniczną, aż do etapu druku — nie może być mowy o prawidłowej działalności wydawniczej w zakresie edycji kartograficznych.

Znaczenie mapy

Merytoryczne walory mapy oceniają inni. Ze swej strony pragnę tylko podkreślić, że prawie nikt w takim stopniu jak nasza redakcja nie jest w stanie docenić bogactwa materiałów i danych wyjściowych, które posłużyły do konstrukcji obrazu kartograficznego w skali 1 : 200 000.

Zgodnie z instrukcją — mapa, jako całość, zawiera ok. 800 zgeneralizowanych do skali druku wydzieleni (ok. 200 dla osadów czwartorzędu i ok. 600 dla osadów starszych od Q); autorzy arkuszy musieli jednak analizować — poddawać merytorycznej ocenie, selekcji i grupowaniu w logiczne zbiory — materiał przynajmniej dziesięciokrotnie obszerniejszy.

Zebranie pełnej dokumentacji mapy, jej uporządkowanie, zapoznanie się z bogatą wielotematyczną literaturą, która z natury rzeczy nie zawiera podstawowych obszernych wyników badań (pozostających tylko w archiwach) lub zawiera powołanie na wyniki badań poprzedników, a wreszcie krytyczna ocena i wybór tego materiału — to praca wymagająca najwyższych kwalifikacji zawodowych. Jako długoletni redaktor — zarówno tekstów (w

tym czasopiśmie, podręcznikach, monografiach, leksykonach), jak i map — z całą odpowiedzialnością muszę stwierdzić, że prawidłowa konstrukcja obrazu kartograficznego każdej mapy seryjnej (obojętnie w jakiej skali) jest zadaniem w geologii najtrudniejszym.

Niestety często, nawet w naszym środowisku, można się spotkać z opinią, że sporządzanie mapy nie jest pracą twórczą. Myślę, że opinia ta wiąże się z pojęciem mapy jako obrazu odwzorowującego sytuację topograficzną terenu. Mapa tematyczna, zwłaszcza zaś seryjna mapa geologiczna, musi powstawać w wyniku bardzo skomplikowanych procedur naukowych, po to właśnie, żeby jej obraz był możliwie prosty, logicznie zinterpretowany i czytelny dla przeciętnego odbiorcy. Dość wspomnieć, że dla zilustrowania mapy jednym przekrojem geologicznym i izohipsami stropu osadów starszych od czwartorzędu autor musi przeanalizować setki profili wierceń i pociąć mapę różnokierunkowymi przekrojami roboczymi, na których ujawniają się problemy wymagające coraz głębszej analizy merytorycznej.

Poprawnie zgeneralizowany do skali mapy obraz kartograficzny, powstały na podstawie wielokierunkowej analizy szczegółów, służy zawsze celom użytkowym mapy. Gubienie się w drobiazgach, przy np. mapie przeglądowej, świadczy na ogół o braku doświadczenia lub umiejętności syntetyzowania autora.

Warto przy tym zwrócić uwagę na sposób odbioru *Mapy geologicznej Polski* przez niektórych geologów. Kilkakrotnie miałam okazję (o kilka razy za dużo) usłyszeć uwagi pod adresem autora arkusza, że w określonym miejscu (np. na drodze wylotowej od miejscowości x do wsi y) nie ma gliny zwałowej, są natomiast piaski, lub że nie ma piasków, a są gliny. Pewnie tam są. Rzecz w tym, że mapy tej nie należy czytać jako odwzorowania w skali 1 : 20 000 (1 cm = 200 m w terenie), ale — zgodnie z zasadami metodycznymi obowiązującymi nie tylko w kartografii tematycznej — konieczny jest prawidłowy jej odbiór jako mapy przeglądowej.

To właśnie przeglądowość *Mapy geologicznej Polski 1 : 200 000* pozwoliła na stosunkowo szybkie opracowanie i wydrukowanie kompletu jej arkuszy dla całego kraju. To tylko ta skala umożliwiła teraz przeglądowe systematyzowanie i analizę regionalnych wydzieleni dotyczących zasięgów glin zwałowych i związanych z nimi osadów wodnolodowcowych, stożków sandrowych, tarasów kemowych, a także wieku, liczby i wysokości tarasów rzecznych. Sprawa ta jest niezmiernie istotna w sytuacji gdy przechodzimy na cyfrowy zapis danych wszystkich (także już opublikowanych w latach sześćdziesiątych) arkuszy SMGP 1 : 50 000.

Ze szczególną ostrością problem ten zarysował się ostatnio w regionie dolnośląskim — w terenie o kluczowej pozycji do rozwiązania wielu zagadnień, a m.in. zasięgów zlodowaceń odry i warty. W związku ze sporządzaniem mapy szczegółowej w znacznym odstepie czasowym i to przez trzy różne ośrodki (przedsiębiorstwa, Oddział Dolnośląski i Warszawę), a także w związku z tym, że ten ważny region graniczy z Niemcami (inna metodyka prac, różne podziały stratygraficzne) — doraźne zgrywanie poszczególnych arkuszy SMGP, bez pełnej analizy regionalnej na tle całego kraju, wykluczyłoby stworzenie prawidłowej bazy danych tej mapy. Fakt, że instytut dysponuje mapą przeglądową, ułatwia to zadanie.

Znaczenia *Mapy geologicznej Polski 1:200 000* nie można przecenić. Mapa ta, składająca się z dwóch wersji: zakrytej i bez osadów czwartorzędu, uzupełniona przekrojami geologicznymi i profilami stratygraficznymi, sięgającymi w obszarach górskich i ich obrzeżeń do prekambry, jest przede wszystkim pionierskim w Polsce opracowaniem kartograficznym, który umożliwia przestrzenną analizę budowy geologicznej całego kraju.

Tab. 1. Mapa geologiczna Polski 1 : 200 000

Nazwa i numer arkusza	Skala	Rok opracowania (rok wydania)	Autor	Redaktor mapy (redaktor regionalny)	Redaktor arkusza
1	2	3	4	5	6
Łeba 1	1 : 200 000 wyd. A	1977 (1979)	L. Bohdziewicz, Z. Pazdro, J. Piątkowski, B. Wróbel	J.E. Mojski	A. Kawecka
	1 : 50 000 wyd. A	(1979)	L. Bohdziewicz, Z. Pazdro, J. Piątkowski, B. Wróbel		
	1 : 200 000 wyd. B	1977 (1979)	Z. Pazdro		
	1 : 50 000 wyd. B	(1979)	Z. Pazdro		
Puck 2	1 : 200 000 wyd. A	1976 (1981)	L. Bohdziewicz, Z. Pazdro, B. Wróbel — zaktualizował J.E. Mojski 1980 r.	J.E. Mojski	J. Zając
	1 : 50 000 wyd. A	(1981)	L. Bohdziewicz, Z. Pazdro, B. Wróbel		
	1 : 200 000 wyd. B	1976 (1981)	Z. Pazdro — zaktualizował J.E. Mojski 1980 r.		
	1 : 50 000 wyd. B	(1981)	Z. Pazdro		
Dziwnów 3	1 : 200 000 wyd. A	1977 (1979)	R. Dobracki	J.E. Mojski	M. Słobodzian
	1 : 50 000 wyd. A	(1979)	R. Dobracki		
	1 : 200 000 wyd. B	1977 (1979)	R. Dobracki		
	1 : 50 000 wyd. B	(1979)	R. Dobracki		
Kołobrzeg 4	1 : 200 000 wyd. A	1974 (1975)	N. Butrymowicz, M. Niewitecka — PG Warszawa, konsultant naukowy — A. Ber, PIG	J.E. Mojski	M. Słobodzian
	1 : 50 000 wyd. A	(1975)	N. Butrymowicz, M. Niewitecka — PG Warszawa, konsultant naukowy — A. Ber, PIG		
	1 : 200 000 wyd. B	1974 (1975)	N. Butrymowicz, M. Niewitecka — PG Warszawa, konsultant naukowy — A. Ber, PIG		
	1 : 50 000 wyd. B	(1975)	N. Butrymowicz, M. Niewitecka — PG Warszawa, konsultant naukowy — A. Ber, PIG		
Koszalin 5	1 : 200 000 wyd. A	1972 (1974)	N. Butrymowicz, S. Makasiak, M. Uniejewska — PG Warszawa, konsultant naukowy — A. Makowska, PIG	J.E. Mojski	A. Kawecka
	1 : 50 000 wyd. A	(1974)	N. Butrymowicz, S. Makasiak, M. Uniejewska — PG Warszawa, konsultant naukowy — A. Makowska, PIG		
	1 : 200 000 wyd. B	1972 (1974)	N. Butrymowicz, S. Makasiak, M. Uniejewska — PG Warszawa, konsultant naukowy — A. Makowska, PIG		
	1 : 50 000 wyd. B	(1974)	N. Butrymowicz, S. Makasiak, M. Uniejewska — PG Warszawa, konsultant naukowy — A. Makowska, PIG		
Słupsk 6	1 : 200 000 wyd. A	1975 (1978)	J.E. Mojski, J. Sylwestrzak	J.E. Mojski	A. Kawecka
	1 : 50 000 wyd. A	(1977)	J.E. Mojski, J. Sylwestrzak		
	1 : 200 000 wyd. B	1975 (1978)	J.E. Mojski, Z. Pazdro		
	1 : 50 000 wyd. B	(1977)	J.E. Mojski, Z. Pazdro		
Gdańsk 7	1 : 200 000 wyd. A	1976 (1978)	J.E. Mojski, J. Sylwestrzak	J.E. Mojski	M. Słobodzian
	1 : 50 000 wyd. A	(1978)	J.E. Mojski, J. Sylwestrzak		
	1 : 200 000 wyd. B	1976 (1978)	J.E. Mojski		
	1 : 50 000 wyd. B	(1978)	J.E. Mojski		
Elbląg 8	1 : 200 000 wyd. A	1977 (1978)	A. Makowska	J.E. Mojski	A. Kawecka
	1 : 50 000 wyd. A	(1978)	A. Makowska		
	1 : 200 000 wyd. B	1977 (1978)	A. Makowska		
	1 : 50 000 wyd. B	(1978)	A. Makowska		
Lidzbark Warmiński 9	1 : 200 000 wyd. A	1976 (1977)	A. Mańkowska, W. Słowański	J.E. Mojski	I. Pawlak
	1 : 50 000 wyd. A	(1977)	A. Mańkowska, W. Słowański		
	1 : 200 000 wyd. B	1976 (1977)	W. Słowański		
	1 : 50 000 wyd. B	(1977)	W. Słowański		
Kętrzyn 10	1 : 200 000 wyd. A	1972 (1974)	W. Słowański	J.E. Mojski	A. Kawecka
	1 : 50 000 wyd. A	(1974)	W. Słowański		
	1 : 200 000 wyd. B	1972 (1974)	W. Słowański		
	1 : 50 000 wyd. B	(1974)	W. Słowański		
Suwałki 11	1 : 200 000 wyd. A	1969 (1971)	A. Ber	J. Malinowski	A. Kawecka
	1 : 50 000 wyd. A	(1971)	A. Ber		
	1 : 200 000 wyd. B	1969 (1971)	A. Ber		
	1 : 50 000 wyd. B	(1971)	A. Ber		

Ciąg dalszy na str. 1159

Ciąg dalszy ze str. 1158

1	2	3	4	5	6
Sejny 12	1 : 200 000 wyd. A	1970 (1972)	A. Ber	J. Malinowski	A. Kawecka
	1 : 50 000 wyd. A	(1971)	A. Ber		
	1 : 200 000 wyd. B	1970 (1972)	A. Ber		
	1 : 50 000 wyd. B	(1971)	A. Ber		
Szczecin 13	1 : 200 000 wyd. A	1976 (1977)	J.E. Mojski	J.E. Mojski	M. Słobodzian
	1 : 50 000 wyd. A	(1977)	J.E. Mojski		
	1 : 200 000 wyd. B	1975 (1977)	R. Dobracki		
	1 : 50 000 wyd. B	(1977)	R. Dobracki		
Świdwin 14	1 : 200 000 wyd. A	1974 (1975)	N. Butrymowicz — PG Warszawa, konsultant naukowy — A. Ber, PIG	J.E. Mojski	M. Słobodzian
	1 : 50 000 wyd. A	(1975)	N. Butrymowicz — PG Warszawa, konsultant naukowy — A. Ber, PIG		
	1 : 200 000 wyd. B	1974 (1975)	N. Butrymowicz, M. Nosek — PG Warszawa, konsultant naukowy — A. Ber, PIG		
	1 : 50 000 wyd. B	(1975)	N. Butrymowicz, M. Nosek — PG Warszawa, konsultant naukowy — A. Ber, PIG		
Szczecinek 15	1 : 200 000 wyd. A	1974 (1976)	S. Maksiak, W. Mróz — PG Warszawa, konsultant naukowy — A. Makowska, PIG	J.E. Mojski	A. Kawecka, I. Pawlak
	1 : 50 000 wyd. A	(1975)	S. Maksiak, W. Mróz — PG Warszawa, konsultant naukowy — A. Makowska, PIG		
	1 : 200 000 wyd. B	1974 (1976)	S. Maksiak, W. Mróz, M. Nosek — PG Warszawa, konsultant naukowy — A. Makowska, PIG		
	1 : 50 000 wyd. B	(1975)	S. Maksiak, W. Mróz, M. Nosek — PG Warszawa, konsultant naukowy — A. Makowska, PIG		
Chojnice 16	1 : 200 000 wyd. A	1976 (1978)	N. Butrymowicz, T. Murawski, M. Pasierbski — KG Północ Warszawa, konsultant naukowy — A. Makowska, PIG	J.E. Mojski	J. Zając
	1 : 50 000 wyd. A	(1977)	N. Butrymowicz, T. Murawski, M. Pasierbski — KG Północ Warszawa, konsultant naukowy — A. Makowska, PIG		
	1 : 200 000 wyd. B	1976 (1978)	N. Butrymowicz — KG Północ Warszawa, konsultant naukowy — A. Makowska, PIG		
	1 : 50 000 wyd. B	(1977)	N. Butrymowicz — KG Północ Warszawa, konsultant naukowy — A. Makowska, PIG		
Grudziądz 17	1 : 200 000 wyd. A	1972 (1974)	A. Makowska	J.E. Mojski	M. Słobodzian
	1 : 50 000 wyd. A	(1974)	A. Makowska		
	1 : 200 000 wyd. B	1972 (1974)	A. Makowska		
	1 : 50 000 wyd. B	(1974)	A. Makowska		
Hawa 18	1 : 200 000 wyd. A	1976 (1979)	A. Makowska	J.E. Mojski	J. Zając
	1 : 50 000 wyd. A	(1978)	A. Makowska		
	1 : 200 000 wyd. B	1976 (1978)	A. Makowska		
	1 : 50 000 wyd. B	(1978)	A. Makowska		
Olsztyn 19	1 : 200 000 wyd. A	1976 (1978)	A. Mańkowska, W. Słowański	J.E. Mojski	I. Pawlak
	1 : 50 000 wyd. A	(1978)	A. Mańkowska, W. Słowański		
	1 : 200 000 wyd. B	1976 (1978)	W. Słowański		
	1 : 50 000 wyd. B	(1978)	W. Słowański		
Pisz 20	1 : 200 000 wyd. A	1969 (1972)	W. Słowański	J.E. Mojski	M. Tyska
	1 : 50 000 wyd. A	(1972)	W. Słowański		
	1 : 200 000 wyd. B	1969 (1972)	W. Słowański		
	1 : 50 000 wyd. B	(1971)	W. Słowański		
Ełk 21	1 : 200 000 wyd. A	1973 (1975)	A. Ber	J.E. Mojski	M. Słobodzian
	1 : 50 000 wyd. A	(1975)	A. Ber		
	1 : 200 000 wyd. B	1972 (1974)	A. Ber		
	1 : 50 000 wyd. B	(1975)	A. Ber		
Sokółka 22	1 : 200 000 wyd. A	1970 (1972)	A. Ber	J.E. Mojski	A. Kawecka, I. Pawlak
	1 : 50 000 wyd. A	(1972)	A. Ber		
	1 : 200 000 wyd. B	1970 (1972)	A. Ber		
	1 : 50 000 wyd. B	(1972)	A. Ber		

Ciąg dalszy na str. 1160

Ciąg dalszy ze str. 1159

1	2	3	4	5	6
Pyrzyce 23	1 : 200 000 wyd. A	1974 (1975) (1975)	M. Uniejewska, M. Nosek — PG Warszawa, konsultant naukowy — A. Ber, PIG M. Uniejewska, M. Nosek — PG Warszawa, konsultant naukowy — A. Ber, PIG	J.E. Mojski	A. Kawecka, I. Pawlak
	1 : 50 000 wyd. A				
	1 : 200 000 wyd. B	1972 (1975) (1975)	M. Uniejewska, M. Nosek — PG Warszawa, konsultant naukowy — A. Ber, PIG M. Uniejewska, M. Nosek — PG Warszawa, konsultant naukowy — A. Ber, PIG		
	1 : 50 000 wyd. B				
Gorzów Wielkp. 24	1 : 200 000 wyd. A	1975 (1977) (1977)	I. Kozłowski — PG Warszawa, konsultant naukowy — A. Ber, PIG I. Kozłowski — PG Warszawa, konsultant naukowy — A. Ber, PIG	J.E. Mojski	M. Słobodzian
	1 : 50 000 wyd. A				
	1 : 200 000 wyd. B	1975 (1977) (1977)	I. Kozłowski, M. Nosek — PG Warszawa, konsultant naukowy — A. Ber, PIG I. Kozłowski, M. Nosek — PG Warszawa, konsultant naukowy — A. Ber, PIG		
	1 : 50 000 wyd. B				
Piła 25	1 : 200 000 wyd. A	1975 (1977) (1977)	H. Listkowska, S. Maksiak — KG Północ Warszawa, konsultant naukowy — A. Makowska, PIG H. Listkowska, S. Maksiak — KG Północ Warszawa, konsultant naukowy — A. Makowska, PIG	J.E. Mojski	A. Kawecka, J. Zając
	1 : 50 000 wyd. A				
	1:200 000 wyd. B	1975 (1977) (1977)	H. Listkowska, S. Maksiak, M. Nosek — KG Północ Warszawa, konsultant naukowy — A. Makowska, PIG H. Listkowska, S. Maksiak, M. Nosek — KG Północ Warszawa, konsultant naukowy — A. Makowska, PIG		
	1 : 50 000 wyd. B				
Nakło 26	1 : 200 000 wyd. A	1976 (1978) (1978)	M. Uniejewska, M. Włodek — KG Północ Warszawa, konsultant naukowy — A. Makowska, PIG M. Uniejewska, M. Włodek — KG Północ Warszawa konsultant naukowy — A. Makowska	J.E. Mojski	J. Zając
	1 : 50 000 wyd. A				
	1 : 200 000 wyd. B	1976 (1978) (1978)	M. Uniejewska, M. Nosek — KG Północ Warszawa, konsultant naukowy — A. Makowska, PIG, M. Uniejewska, M. Nosek — KG Północ Warszawa, konsultant naukowy — A. Makowska		
	1 : 50 000 wyd. B				
Toruń 27	1 : 200 000 wyd. A	1976 (1978) (1978)	W. Niewiarowski, M. Pasierbski, A. Tomczak	J.E. Mojski	I. Pawlak
	1 : 50 000 wyd. A		W. Niewiarowski, M. Pasierbski, A. Tomczak		
	1 : 200 000 wyd. B	1976 (1978) (1978)	A. Wilczyński		
	1 : 50 000 wyd. B		A. Wilczyński		
Brodnica 28	1 : 200 000 wyd. A	1976 (1978) (1978)	Z. Churski, J. Kotarbiński, M. Liberacki, W. Niewiarowski, C. Wójcik — Inst. Geogr. Uniw. w Toruniu, konsultant naukowy — W. Słowański, PIG Z. Churski, J. Kotarbiński, M. Liberacki, W. Niewiarowski, C. Wójcik — Inst. Geogr. Uniw. w Toruniu, konsultant naukowy — W. Słowański, PIG	J.E. Mojski	M. Słobodzian
	1 : 50 000 wyd. A				
	1 : 200 000 wyd. B	1976 (1978) (1978)	J. Kotarbiński — Inst. Geogr. Uniw. w Toruniu, konsultant naukowy — W. Słowański, PIG J. Kotarbiński — Inst. Geogr. Uniw. w Toruniu, konsultant naukowy — W. Słowański, PIG		
	1 : 50 000 wyd. B				
Mława 29	1 : 200 000 wyd. A	1976 (1978) (1978)	A. Bałuk	J.E. Mojski	I. Pawlak
	1 : 50 000 wyd. A		A. Bałuk		
	1 : 200 000 wyd. B	1976 (1978) (1978)	A. Bałuk		
	1 : 50 000 wyd. B		A. Bałuk		
Ostrołęka 30	1 : 200 000 wyd. A	1976 (1977) (1977)	A. Bałuk	J.E. Mojski	M. Słobodzian
	1 : 50 000 wyd. A		A. Bałuk		
	1 : 200 000 wyd. B	1976 (1977) (1977)	A. Bałuk		
	1 : 50 000 wyd. B		A. Bałuk		
Łomża 31	1 : 200 000 wyd. A	1971 (1973) (1973)	A. Bałuk	J.E. Mojski	M. Tyska
	1 : 50 000 wyd. A		A. Bałuk		
	1 : 200 000 wyd. B	1971 (1973) (1973)	A. Bałuk		
	1 : 50 000 wyd. B		A. Bałuk		
Białystok 32	1 : 200 000 wyd. A	1969 (1971) (1971)	A.J. Nowicki	J. Malinowski	A. Kawecka,
	1 : 50 000 wyd. A		A.J. Nowicki		
	1 : 200 000 wyd. B	1969 (1971) (1971)	A.J. Nowicki		
	1 : 50 000 wyd. B		A.J. Nowicki		

Ciąg dalszy na str. 1161

Ciąg dalszy ze str. 1160

1	2	3	4	5	6
Słubice 33	1 : 200 000 wyd. A	1976 (1977)	S. Skompski	J.E. Mojski	A. Kawecka, J. Zając
	1 : 50 000 wyd. A	(1977)	S. Skompski		
	1 : 200 000 wyd. B	1976 (1977)	S. Skompski		
	1 : 50 000 wyd. B	(1977)	S. Skompski		
Świebodzin 34	1 : 200 000 wyd. A	1974 (1976)	E. Michalska, B. Nitka, J. Winnicki — PG Wrocław, konsultant naukowy — W. Słowański, PIG	J.E. Mojski	M. Słobodzian
	1 : 50 000 wyd. A	(1976)	E. Michalska, B. Nitka, J. Winnicki — PG Wrocław, konsultant naukowy — W. Słowański, PIG		
	1 : 200 000 wyd. B	1974 (1976)	J. Kucharewicz, E. Michalska — PG Wrocław, konsultant naukowy — W. Słowański, PIG		
	1 : 50 000 wyd. B	(1976)	J. Kucharewicz, E. Michalska — PG Wrocław, konsultant naukowy — W. Słowański, PIG		
Poznań 35	1 : 200 000 wyd. A	1980 (1982)	J.E. Mojski	J.E. Mojski	J. Zając
	1 : 50 000 wyd. A	(1982)	J.E. Mojski		
	1 : 200 000 wyd. B	1989 (1996)	E. Ciuk, uzupełnił M. Piwocki, 1995 r.		E. Nauwaldt, J. Zając
	1 : 50 000 wyd. B	(1989)	E. Ciuk		
Gniezno 36	1 : 200 000 wyd. A	1983 (1985)	A. Makowska	J.E. Mojski	E. Nauwaldt
	1 : 50 000 wyd. A	(1985)	A. Makowska		
	1 : 200 000 wyd. B	1989 (1992)	E. Ciuk		A. Kawecka, J. Małecka
	1 : 50 000 wyd. B	(1989)	E. Ciuk		
Konin 37	1 : 200 000 wyd. A	1974 (1980)	A. Mańkowska	J.E. Mojski	A. Kawecka, J. Małecka
	1 : 50 000 wyd. A	(1980)	A. Mańkowska		
	1 : 200 000 wyd. B	1979 (1980)	E. Ciuk		
	1 : 50 000 wyd. B	(1980)	E. Ciuk		
Płock 38	1 : 200 000 wyd. A	1976 (1978)	M.D. Baraniecka, S. Skompski	J.E. Mojski	A. Kawecka
	1 : 50 000 wyd. A	(1978)	M.D. Baraniecka, S. Skompski		
	1 : 200 000 wyd. B	1976 (1978)	M.D. Baraniecka, S. Skompski		
	1 : 50 000 wyd. B	(1978)	M.D. Baraniecka, S. Skompski		
Warszawa Zachód 39	1 : 200 000 wyd. A	1994 (1995)	W. Słowański, B. Piechulska-Słowańska, W. Gogołek	J.E. Mojski	J. Zając
	1 : 50 000 wyd. A	—	—		
	1 : 200 000 wyd. B	1994 (1995)	W. Słowański, B. Piechulska-Słowańska, W. Gogołek		
	1 : 50 000 wyd. B	—	—		
Warszawa Wschód 40	1 : 200 000 wyd. A	1969 (1972)	J. Nowak	J. Malinowski	M. Słobodzian
	1 : 50 000 wyd. A	(1971)	J. Nowak		
	1 : 200 000 wyd. B	1969 (1971)	J. Nowak		
	1 : 50 000 wyd. B	(1971)	J. Nowak		
Siedlce 41	1 : 200 000 wyd. A	1970 (1972)	J. Nowak	J. Malinowski	M. Słobodzian
	1 : 50 000 wyd. A	(1972)	J. Nowak		
	1 : 200 000 wyd. B	1970 (1972)	J. Nowak		
	1 : 50 000 wyd. B	(1972)	J. Nowak		
Biała Podlaska 42	1 : 200 000 wyd. A	1971 (1973)	J. Nowak	J.E. Mojski	A. Kawecka
	1 : 50 000 wyd. A	(1973)	J. Nowak		
	1 : 200 000 wyd. B	1971 (1973)	J. Nowak		
	1 : 50 000 wyd. B	(1973)	J. Nowak		
Gubin 43	1 : 200 000 wyd. A	1986 (1990)	J. Milewicz	J.E. Mojski	E. Nauwaldt
	1 : 50 000 wyd. A	(1989)	J. Milewicz		
	1 : 200 000 wyd. B	1986 (1990)	J. Milewicz		
	1 : 50 000 wyd. B	(1989)	J. Milewicz		

Ciąg dalszy na str. 1162

Ciąg dalszy ze str. 1161

1	2	3	4	5	6
Zielona Góra 44	1 : 200 000 wyd. A	1974 (1976)	J. Szałajdewicz, K. Czop, A. Łabno — PG Wrocław, konsultant naukowy — W. Słowański, PIG J. Szałajdewicz, K. Czop, A. Łabno — PG Wrocław, konsultant naukowy — W. Słowański, PIG	J.E. Mojski	A. Kawecka
	1 : 50 000 wyd. A	(1976)			
	1 : 200 000 wyd. B	1974 (1976)	J. Szałajdewicz, K. Czop, H. Gizler — PG Wrocław, konsultant naukowy — W. Słowański, PIG J. Szałajdewicz, K. Czop, H. Gizler — PG Wrocław, konsultant naukowy — W. Słowański, PIG		
	1 : 50 000 wyd. B	(1976)			
Leszno 45	1 : 200 000 wyd. A	1973 (1975)	J. Kucharewicz — PG Wrocław, konsultant naukowy — W. Słowański, PIG J. Kucharewicz — PG Wrocław, konsultant naukowy — W. Słowański, PIG	J.E. Mojski	A. Kawecka
	1 : 50 000 wyd. A	(1975)			
	1 : 200 000 wyd. B	1973 (1974)	J. Kucharewicz — PG Wrocław, konsultant naukowy — W. Słowański, PIG J. Kucharewicz — PG Wrocław, konsultant naukowy — W. Słowański, PIG		
	1 : 50 000 wyd. B	(1974)			
Ostrów Wielkopolski 46	1 : 200 000 wyd. A	1975 (1976)	J. Baranowski	J.E. Mojski	M. Słobodzian
	1 : 50 000 wyd. A	(1976)	J. Baranowski		
	1 : 200 000 wyd. B	1975 (1976)	J. Baranowski		
	1 : 50 000 wyd. B	(1976)	J. Baranowski		
Kalisz 47	1 : 200 000 wyd. A	1970 (1973)	J. Baranowski, A. Mańkowska	J. Malinowski	A. Kawecka
	1 : 50 000 wyd. A	(1972)	J. Baranowski, A. Mańkowska		
	1 : 200 000 wyd. B	1970 (1972)	J. Baranowski, A. Mańkowska		
	1 : 50 000 wyd. B	(1972)	J. Baranowski, A. Mańkowska		
Łódź 48	1 : 200 000 wyd. A	1978 (1980)	H. Klatkowa	J.E. Mojski	A. Kawecka, J. Małecka
	1 : 50 000 wyd. A	(1980)	H. Klatkowa		
	1 : 200 000 wyd. B	1975 (1980)	M. Piwocki		
	1 : 50 000 wyd. B	(1980)	M. Piwocki		
Skierniewice 49	1 : 200 000 wyd. A	1970 (1974)	A. Makowska	J.E. Mojski	M. Słobodzian
	1 : 50 000 wyd. A	(1974)	A. Makowska		
	1 : 200 000 wyd. B	1970 (1973)	A. Makowska		
	1 : 50 000 wyd. B	(1973)	A. Makowska		
Radom 50	1 : 200 000 wyd. A	1965 (1969)	A. Makowska	J. Malinowski	M. Słobodzian
	1 : 50 000 wyd. A	(1967)	A. Makowska		
	1 : 200 000 wyd. B	1965 (1968)	A. Makowska		
	1 : 50 000 wyd. B	(1967)	A. Makowska		
Łuków 51	1 : 200 000 wyd. A	1968 (1972)	J.E. Mojski	J. Malinowski	J. Zając
	1 : 50 000 wyd. A	(1971)	J.E. Mojski		
	1 : 200 000 wyd. B	1968 (1972)	J.E. Mojski		
	1 : 50 000 wyd. B	(1971)	J.E. Mojski		
Włodawa 52	1 : 200 000 wyd. A	1972 (1973)	J.E. Mojski, J. Trembaczowski	J.E. Mojski	M. Słobodzian
	1 : 50 000 wyd. A	(1973)	J.E. Mojski, J. Trembaczowski		
	1 : 200 000 wyd. B	1972 (1973)	J.E. Mojski, J. Trembaczowski		
	1 : 50 000 wyd. B	(1973)	J.E. Mojski, J. Trembaczowski		
Jelenia Góra 53	1 : 200 000 wyd. A	1979 (1989)	J. Milewicz, J. Szałamacha, M. Szałamacha	J.E. Mojski (L. Sawicki)	A. Kawecka, J. Zając
	1 : 50 000 wyd. A	(1989)	J. Milewicz, J. Szałamacha, M. Szałamacha		
	1 : 200 000 wyd. B	1979 (1989)	J. Milewicz, J. Szałamacha, M. Szałamacha	(L. Sawicki)	
	1 : 50 000 wyd. B	(1989)	J. Milewicz, J. Szałamacha, M. Szałamacha		
Wałbrzych 54	1 : 200 000 wyd. A	1980 (1981)	A. Grocholski, L. Sawicki, J. Wroński	J.E. Mojski (L. Sawicki)	J. Małecka
	1 : 50 000 wyd. A	(1981)	A. Grocholski, L. Sawicki, J. Wroński		
	1 : 200 000 wyd. B	1980 (1981)	A. Bossowski, L. Sawicki, J. Wroński	(L. Sawicki)	
	1 : 50 000 wyd. B	(1981)	A. Bossowski, L. Sawicki, J. Wroński		

Ciąg dalszy na str. 1163

Ciąg dalszy ze str. 1162

1	2	3	4	5	6
Wrocław 55	1 : 200 000 wyd. A	1992 (1996)	J. Badura, B. Przybylski	J.E. Mojski (L. Sawicki)	J. Zając
	1 : 50 000 wyd. A	—	—	—	
	1 : 200 000 wyd. B	1992 (1996)	L. Sawicki	J.E. Mojski	
	1 : 50 000 wyd. B	—	—	—	
Kluczbork 56	1 : 200 000 wyd. A	1976 (1979)	J. Haisig, S. Wilanowski	J.E. Mojski	A. Kawecka, J. Zając
	1 : 50 000 wyd. A	(1979)	J. Haisig, S. Wilanowski	—	
	1 : 200 000 wyd. B	1976 (1979)	J. Haisig, S. Wilanowski, S. Biernat, H. Kaziuk, S. Kotlicki	(S. Kotlicki)	
	1 : 50 000 wyd. B	(1979)	J. Haisig, S. Wilanowski, S. Biernat, H. Kaziuk, S. Kotlicki	—	
Częstochowa 57	1 : 200 000 wyd. A	1978 (1980)	S. Biernat, J. Haisig, J. Lewandowski, S. Wilanowski	J.E. Mojski (S. Kotlicki)	Kawecka, J. Zając
	1 : 50 000 wyd. A	(1979)	S. Biernat, J. Haisig, J. Lewandowski, S. Wilanowski	—	
	1 : 200 000 wyd. B	1978 (1980)	J. Haisig, S. Biernat	(S. Kotlicki)	
	1 : 50 000 wyd. B	(1979)	J. Haisig, S. Biernat	—	
Kielce 58	1 : 200 000 wyd. A	1978 (1980)	P. Filonowicz	J.E. Mojski, (Z. Kowal- czewski)	J. Małecka, I. Pawlak
	1 : 50 000 wyd. A	(1980)	P. Filonowicz	—	
	1 : 200 000 wyd. B	1978 (1981)	P. Filonowicz	(Z. Kowal- czewski)	
	1 : 50 000 wyd. B	(1980)	P. Filonowicz	—	
Sandomierz 59	1 : 200 000 wyd. A	1988 (1993)	J. Janiec, R. Romanek, Z. Złonkiewicz	J.E. Mojski (Z. Kowal- czewski)	E. Nauwaldt
	1 : 50 000 wyd. A	(1992)	J. Janiec, R. Romanek, Z. Złonkiewicz	—	
	1 : 200 000 wyd. B	1988 (1993)	R. Romanek, Z. Złonkiewicz	(Z. Kowal- czewski)	J. Małecka
	1 : 50 000 wyd. B	(1992)	R. Romanek, Z. Złonkiewicz	—	
Lublin 60	1 : 200 000 wyd. A	1978 (1981)	J. Malinowski, J.E. Mojski	J.E. Mojski	I. Pawlak
	1 : 50 000 wyd. A	(1980)	J. Malinowski, J.E. Mojski		
	1 : 200 000 wyd. B	1978 (1981)	J. Malinowski, J.E. Mojski		
	1 : 50 000 wyd. B	(1981)	J. Malinowski, J.E. Mojski		
Chełm- -Horodło 61	1 : 200 000 wyd. A	1996 (1997)	J. Rzechowski	J.E. Mojski	J. Małecka
	1 : 50 000 wyd. A	—	—		
	1 : 200 000 wyd. B	1995 (1997)	S. Cieśliński, J. Rzechowski		
Kłodzko 62	1 : 200 000 wyd. A	1980 (1988)	L. Sawicki	J.E. Mojski (L. Sawicki)	J. Małecka
	1 : 50 000 wyd. A	(1987)	L. Sawicki	—	
	1 : 200 000 wyd. B	1980 (1988)	L. Sawicki	(L. Sawicki)	
	1 : 50 000 wyd. B	(1987)	L. Sawicki	—	
Nysa 63	1 : 200 000 wyd. A	1982 (1988)	J. Wroński, H. Kościówko	J.E. Mojski, (L. Sawicki)	A. Kawecka, E. Nauwaldt
	1 : 50 000 wyd. A	(1987)	J. Wroński, H. Kościówko	—	
	1 : 200 000 wyd. B	1982 (1988)	H. Kościówko	(L. Sawicki)	
	1 : 50 000 wyd. B	(1987)	H. Kościówko	—	
Gliwice 64	1 : 200 000 wyd. A	1977 (1979)	G.N. Kotlicka, S. Kotlicki	J.E. Mojski (S. Kotlicki)	A. Kawecka, I. Pawlak
	1 : 50 000 wyd. A	(1979)	G.N. Kotlicka, S. Kotlicki	—	
	1 : 200 000 wyd. B	1977 (1979)	S. Kotlicki	(S. Kotlicki)	
	1 : 50 000 wyd. B	(1979)	S. Kotlicki	—	
Kraków 65	1 : 200 000 wyd. A	1978 (1980)	H. Kaziuk, J. Lewandowski	J.E. Mojski (S. Kotlicki)	M. Słobodzian J. Zając
	1 : 50 000 wyd. A	(1979)	H. Kaziuk, J. Lewandowski	—	
	1 : 200 000 wyd. B	1978 (1980)	H. Kaziuk	(S. Kotlicki)	
	1 : 50 000 wyd. B	(1979)	H. Kaziuk	—	
Tarnów 66	1 : 200 000 wyd. A	1977 (1979)	H. Jurkiewicz, J. Woiński	J.E. Mojski	I. Pawlak
	1 : 50 000 wyd. A	(1979)	H. Jurkiewicz, J. Woiński	—	
	1 : 200 000 wyd. B	1977 (1979)	H. Jurkiewicz, J. Woiński	(Z. Kowal- czewski)	
	1 : 50 000 wyd. B	(1979)	H. Jurkiewicz, J. Woiński	—	

Ciąg dalszy na str. 1164

Ciąg dalszy ze str. 1163

1	2	3	4	5	6
Mielec 67	1 : 200 000 wyd. A	1979 (1981)	H. Jurkiewicz, J. Woiński	J.E. Mojski (Z. Kowalczewski)	A. Kawecka
	1 : 50 000 wyd. A	(1981)	H. Jurkiewicz, J. Woiński		
	1 : 200 000 wyd. B	1979 (1981)	H. Jurkiewicz, J. Woiński	(Z. Kowalczewski)	
	1 : 50 000 wyd. B	(1981)	H. Jurkiewicz, J. Woiński		
Rzeszów 68	1 : 200 000 wyd. A	1988 (1994)	J. Woiński	J.E. Mojski (Z. Kowalczewski)	J. Zając
	1 : 50 000 wyd. A	—	—		
	1 : 200 000 wyd. B	1988 (1994)	J. Woiński	(Z. Kowalczewski)	
	1 : 50 000 wyd. B	—	—		
Tomaszów Lubelski 69	1 : 200 000 wyd. A	1995 (1996)	J. Rzechowski, B. Kubica	J.E. Mojski	J. Zając
	1 : 50 000 wyd. A	—	—		
	1 : 200 000 wyd. B	1994 (1996)	S. Cieśliński, B. Kubica, J. Rzechowski		
	1 : 50 000 wyd. B	—	—		
Cieszyn 70	1 : 200 000 wyd. A	1992 (1994)	W. Ryłko, Z. Paul	J.E. Mojski (D. Poprawa)	J. Zając
	1 : 50 000 wyd. A	—	—		
	1 : 200 000 wyd. B	1992 (1994)	W. Ryłko, Z. Paul	(D. Poprawa)	
	1 : 50 000 wyd. B	—	—		
Bielsko-Biała 71	1 : 200 000 wyd. A	1978 (1979)	J. Golonka, A. Borysławski, Z. Paul, W. Ryłko	J.E. Mojski (A. Ślącza)	I. Pawlak, J. Zając
	1 : 50 000 wyd. A	(1979)	J. Golonka, A. Borysławski, Z. Paul, W. Ryłko		
	1 : 200 000 wyd. B	1978 (1979)	J. Golonka, A. Borysławski, Z. Paul, W. Ryłko	(A. Ślącza)	
	1 : 50 000 wyd. B	(1979)	J. Golonka, A. Borysławski, Z. Paul, W. Ryłko		
Nowy Sącz 72	1 : 200 000 wyd. A	1979 (1981)	J. Burtan, J. Golonka, N. Oszczytko, Z. Paul, A. Ślącza	J.E. Mojski (A. Ślącza)	A. Kawecka, J. Zając
	1 : 50 000 wyd. A	(1980)	J. Burtan, J. Golonka, N. Oszczytko, Z. Paul, A. Ślącza		
	1 : 200 000 wyd. B	1979 (1981)	J. Burtan, J. Golonka, N. Oszczytko, Z. Paul, A. Ślącza	(A. Ślącza)	
	1 : 50 000 wyd. B	(1981)	J. Burtan, J. Golonka, N. Oszczytko, Z. Paul, A. Ślącza		
Jasło 73	1 : 200 000 wyd. A	1992 (1995)	W. Rączkowski, A. Wójcik, Z. Zimnal, P. Nieścieruk, Z. Paul, W. Ryłko, F. Szymakowska, K. Żytko	J.E. Mojski (D. Poprawa)	J. Zając
	1 : 50 000 wyd. A	—	—		
	1 : 200 000 wyd. B	1992 (1995)	P. Nieścieruk, Z. Paul, W. Ryłko, F. Szymakowska, A. Wójcik, K. Żytko	(D. Poprawa)	
	1 : 50 000 wyd. B	—	—		
Przemysł, Kalników 74	1 : 200 000 wyd. A	1979 (1980)	A. Borysławski, S. Gucik, Z. Paul, A. Wójcik, K. Żytko	J.E. Mojski (A. Ślącza)	J. Zając
	1 : 50 000 wyd. A	(1980)	A. Borysławski, S. Gucik, Z. Paul, A. Wójcik, K. Żytko		
	1 : 200 000 wyd. B	1979 (1980)	S. Gucik, Z. Paul, A. Ślącza, K. Żytko	(A. Ślącza)	
	1 : 50 000 wyd. B	(1980)	S. Gucik, Z. Paul, A. Ślącza, K. Żytko		
Tatry Zachodnie 75	1 : 200 000 wyd. B	1997	K. Piotrowska, Z. Kotański, J. Piotrowski	J.E. Mojski	B. Słowańska
	1 : 50 000 wyd. B				
	1 : 200 000 wyd. B	1997	K. Piotrowska, Z. Kotański, J. Piotrowski	(D. Poprawa)	
	1 : 50 000 wyd. B				
Tatry Wysokie 76	1 : 200 000 wyd. B	1997	K. Piotrowska, Z. Kotański, J. Piotrowski	J.E. Mojski	B. Słowańska
	1 : 50 000 wyd. B				
	1 : 200 000 wyd. B	1997	K. Piotrowska, Z. Kotański, J. Piotrowski	(D. Poprawa)	
	1 : 50 000 wyd. B				
Łupków 77	1 : 200 000 wyd. A	1978 (1979)	A. Ślącza, K. Żytko	J.E. Mojski (A. Ślącza)	M. Stobodzian
	1 : 50 000 wyd. A	(1979)	A. Ślącza, K. Żytko		
	1 : 200 000 wyd. B	1978 (1979)	A. Ślącza, K. Żytko	(A. Ślącza)	
	1 : 50 000 wyd. B	(1979)	A. Ślącza, K. Żytko		

Zestawiła: Elżbieta Nauwaldt